

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 18 października 2006r. dotycząca odmowy udostępnienia danych osobowych przez spółdzielnię mieszkaniową na wniosek osoby, umotywowany potrzebą posiadania tych danych do celu postępowania cywilnego. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nakazał udostępnienie danych.

Warszawa, dnia 18 października 2006 r.

GI-DEC-DS-395/06

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 29 ust 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana *X*, dotyczącej odmowy udostępnienia mu przez Spółdzielnię Mieszkaniową *A*, danych osobowych w zakresie okoliczności nabycia i zbycia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego przy ul. *Kwiatowej*, przez Państwa *Q* i *W Kowalskich* zam. w ... przy ... oraz Panią *E* (z domu *Kowalską*) zam. w ... przy ul. *Kwiatowej*.

nakazuję Spółdzielni Mieszkaniowej *A* udostępnienie Panu *X*, zam. w ... danych osobowych w zakresie :

- **do kogo uprzednio należało prawo do lokalu przy ul. zzz – do obojga Anny *Q* i *W Kowalskich*, czy do jednej z tych osób,**
- **czy członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej był Pan *W Kowalski*, czy Pani *Q Kowalska* i czy oboje małżonkowie byli ujęci w przydziale tego mieszkania,**
- **kiedy nastąpiło nabycie prawa do lokalu przez *Q* i *W Kowalskich* lub jedną z tych osób,**
- **kiedy i od kogo *E* (z domu *Kowalska*) nabyła prawo do mieszkania i w jakiej formie (nr aktu notarialnego, data, darowizna czy inna umowa).**

Uzasadnienie:

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana *X*, zam. ... (zwanego dalej Skarżącym), dotycząca odmowy udostępnienia mu przez Spółdzielnię Mieszkaniową *A* z siedzibą ... (zwaną dalej Spółdzielnią) danych osobowych w zakresie okoliczności nabycia i zbycia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego przy zzz w ..., przez Państwa *Q* i *W Kowalskich* zam. ... oraz Panią *E* (z domu *Kowalską*) zam. w ... przy ul. zzz. Skarżący wskazał, że jako

wierzyciel Pana *W Kowalskiego* zamierza wnieść przeciwko ww. *E* powództwo (skargę pauliańską), a w tym celu musi uzyskać informacje dotyczące przeniesienia prawa do mieszkania, które w jego opinii zostało zbyte z pokrzywdzeniem jego jako wierzyciela.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny :

1. W dniu 4 sierpnia 205 r. pełnomocnik Skarżącego wystąpił do Spółdzielni o udzielenie mu informacji co do okoliczności zbycia przez Państwa *Q* i *W Kowalskich* prawa do lokalu przy ul. zzz w ... oraz sposobu nabycia prawa do ww. lokalu przez Panią *E* (z domu *Kowalską*) członka tejże Spółdzielni. Skarżący wniósł o udzielenie mu następujących informacji:

- „do kogo uprzednio należało prawo do lokalu przy ul. zzz – do obojga *Q* i *W Kowalskich*, czy do jednego z małżonków,
- który z małżonków *Kowalskich* był członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej i czy drugi był ujęty w przydziale tego mieszkania,
- w jakiej dacie nastąpiło nabycie prawa do lokalu przez *Q* i *W Kowalskich* lub jednego z nich,
- kiedy i od kogo *E* nabyła prawo do mieszkania i w jakiej formie (nr aktu notarialnego, data, darowizna czy inna umowa)”.

2. Skarżący jest wierzycielem Pana *W Kowalskiego*, a w uzasadnieniu wniosku do ww. Spółdzielni wskazał, że „dłużnik wyzbył się majątku dla uniemożliwienia egzekucji”, oraz że zamierza wnieść powództwo (skargę pauliańską) przeciwko córce dłużnika - Pani *E* – z domu *Kowalska* i w tym celu potrzebuje „uzyskania istotnych informacji dot. przejścia prawa do lokalu na *E*”. Wskazał też, że przeciwko Panu *W Kowalskiemu* ma dwa sądowe tytuły wykonawcze, a także nadaną klauzulę wykonalności przeciwko małżonce dłużnika, jednakże egzekucja jest nieskuteczna, a „dłużnik (...) wyzbył się prawa do mieszkania aby mnie pokrzywdzić”.

3. Pismem z dnia 13 stycznia 2006 r. Spółdzielnia odmówiła udostępnienia przedmiotowych danych, wskazując na „brak podstaw prawnych do udzielenia przez Spółdzielnię informacji w sprawie w/wym. osób”

4. W wyjaśnieniach złożonych Generalnemu Inspektorowi Spółdzielnia podkreśliła, że Pan *W Kowalski* nie jest już członkiem Spółdzielni, a więc Spółdzielnia nie ma obowiązku udostępnienia wierzycielowi danych zawartych w swoim rejestrze, a ponadto wskazała, że „udostępnienie danych osobowych dotyczących Pani *E /Kowalskiej/* spowodowałoby naruszenie jej dóbr osobistych”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być

przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust 1). Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych rozumie się jakiekolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Natomiast przepis art. 7 ust. 4 ustawy stanowi, że administratorem danych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych.

Zadania Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zostały określone w art. 12 ustawy. W myśl wskazanego przepisu do kompetencji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych należy m. in. kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych oraz wydawanie decyzji administracyjnych i rozpoznawanie skarg w sprawach wykonywania przepisów o ochronie danych osobowych. W przypadku stwierdzenia, iż doszło do naruszenia tych przepisów Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (art. 18 ust 1 pkt 2 ustawy).

Artykuł 29 ustawy nakłada z kolei na administratora danych obowiązek udostępnienia danych w określonych przypadkach, stanowiąc, że w przypadku udostępniania danych osobowych w celach innych niż włączenie do zbioru, administrator danych udostępnia posiadane w zbiorze dane osobom lub podmiotom uprawnionym do ich otrzymania na mocy przepisów prawa (ust 1). Dane osobowe, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą być także udostępnione w celach innych niż włączenie do zbioru, innym osobom i podmiotom niż wymienione w ust. 1, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą (ust 2). Dane osobowe udostępnia się na pisemny, umotywowany wniosek, chyba że przepis innej ustawy stanowi inaczej. Wniosek powinien zawierać informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz wskazywać ich zakres i przeznaczenie (ust 3). Udostępnione dane osobowe można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione (ust 4).

Jak wyżej wskazano Skarżący wystąpił do Spółdzielni o udzielenie mu informacji co do okoliczności zbycia przez Państwa *Q* i *W Kowalskich* oraz sposobu nabycia przez Panią *E* prawa do lokalu przy ul. zzz w ....

W przedstawionym stanie faktycznym i prawnym stwierdzić należy, że wniosek Skarżącego jest w pełni uzasadniony. Z punktu widzenia cytowanego wyżej przepisu art. 29 ustawy, wniosek spełnia przesłanki udostępnienia danych, ponieważ został złożony do administratora danych w formie pisemnej, jest umotywowany, wskazuje zakres i przeznaczenie oraz w sposób wiarygodny uzasadnia potrzebę ich udostępnienia. Ponadto, w ocenie Generalnego Inspektora wykorzystanie danych w celu realizacji konstytucyjnie przysługującego prawa do dochodzenia swoich praw w

drodze procesu sądowego nie może być uznane za naruszenie praw i wolności osób, których dane dotyczą. Prawo do prywatności nie ma bowiem charakteru absolutnego, a jego ochrona nie może odbywać się kosztem braku poszanowania praw innych osób. Z kolei odmowa udostępnienia danych, o które wnioskuje Skarżący może służyć ochronie dłużnika, który dokonał czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzyciela. Ochronie wierzyciela służy natomiast m.in. art. 527 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), zgodnie z którym, gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć (§ 1). Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). Jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 3). Powyższy artykuł wskazuje zatem przesłanki skargi pauliańskiej, którymi są: 1) pokrzywdzenie wierzycieli, jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, 2) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli i 3) wiedza lub możliwość - przy zachowaniu należytej staranności - dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią, natomiast ciężar udowodnienia istnienia tych przesłanek spoczywa na wierzycielu. Artykuł 6 kodeksu cywilnego stanowi bowiem, że ciężar udowodnienia faktu w postępowaniu cywilnym spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zauważyć również należy, że w myśl art. 126 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), każde pismo procesowe powinno zawierać osnovę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, natomiast art. 232 Kpc stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powołane wyżej przepisy stanowią zatem, że strony postępowania cywilnego są zobowiązane, a nie tylko uprawnione, przedstawiać dowody potwierdzające fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. W związku z tym, Skarżący, jako strona postępowania sądowego musi przedstawić dowody, które w jego ocenie uzasadniają dochodzone przez niego roszczenie.

Generalny Inspektor nie podziela natomiast argumentów przytoczonych w wyjaśnieniach złożonych przez Spółdzielnię dotyczących odmowy udostępnienia ww. danych. Powołanie się na art. 30 pkt 4 ustawy i wskazanie, że „udostępnienie danych osobowych dotyczących Pani *E (Kowalskiej)* spowodowałoby naruszenie jej dóbr osobistych (...)”, świadczy o wybiórczym traktowaniu przepisów ustawy o ochronie danych osobowych (a także przepisów kodeksu

cywilnego) i zignorowaniu przesłanek dopuszczających udostępnienie danych, o których mowa m.in. w ww. art. 29 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).